

Predica de la Zürich

Duminică, 24 septembrie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Apoc. 3:14-22**: „Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: «Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu: «Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic», și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,

te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi. Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te!

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul”.

Evrei 11:39-40: „Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi”.

Evrei 12:1-3: „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșitorul credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă

înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă, dar, cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre”.

Scumpi frați și surori, Îi aducem mulțumire Domnului pentru ceea ce am auzit deja. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu ni se adresează și ne mișcă.

Astăzi am o mărturie puternică despre ceea ce a făcut Dumnezeu. O astfel de călătorie n-am avut niciodată sau poate nu-mi amintesc eu. De douăsprezece ori am decolat și aterizat, fie în Bangkok, fie în Myanmar, în orașul Ho și Min în Vietnam, în Cambodgia, și am zburat și în interiorul țărilor ca să vestesc Cuvântul sfânt și prețios. Trebuie să vă spun că Dumnezeu S-a îngrijit ca Cuvântul să fie primit în fiecare localitate și limbă. De fiecare dată putem spune că Cuvântul își atinge scopul pentru care a fost trimis.

După aceea, acum o săptămână, am avut încoronarea călătoriei cu adunări în România. Desigur, m-am întors înapoi obosit. În România am avut în total trei adunări. Aici am o fotografie pe care o puteți vedea și pe masa cu predici. În Constanța au fost adunați peste o mie de oameni. Au fost peste patru sute de conexiuni în direct prin care oamenii au putut urmări vestirea Cuvântului. A fost una dintre cele mai puternice adunări, care de ani de zile le-am putut trăi prin har. La sfârșitul adunării ai putut vedea rezultatele și să le iei cu tine acasă. Au fost prezenți reporteri de ziar, oameni de la televiziune. În mod deosebit un reporter musulman care de prima dată în viața lui a fost într-o astfel de adunare și a auzit mesajul divin, planul de mântuire al lui Dumnezeu în Isus Hristos, și pe loc el a luat o decizie pentru Domnul, și-a dedicat viața și a spus: „Voi face sute de copii ale acestei predici și le voi distribui”. A fost puternic. Următorul era de orientare ortodoxă. El a spus: „Dumnezeule din cer, de atâta timp am fost de părere că am auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Dar aceasta a fost de prima dată în viața mea când cu adevărat am auzit Cuvântul lui Dumnezeu”. Amândoi sunt dintre aceia care și-au exprimat dorința să

fie botezați la următoarea întâlnire pe 7 octombrie. Apoi, la încheiere, peste o sută de persoane au venit în față la rugăciune, fără ca cineva să-i fi chemat. Eu nu mai puteam sta pe picioare de oboseală, dar Domnul a dăruit har. A fost puternic. Prezența lui Dumnezeu a fost descoperită și Domnul a binecuvântat peste orice măsură. Voi știți, Constanța este situată la Marea Neagră. Pe o vreme cu cer senin, ai fi putut privi în dreapta și vedeai Istanbulul. Acolo toți s-au putut aduna din toată împrejurimea. În acest loc doresc s-o spun public: frații noștri din România nu dorm acolo. Înainte de a avea loc adunările, ei au anunțat când vor avea loc, au făcut panouri mari cu anunțuri și au invitat oamenii. Oamenii trebuie să știe că ceva are loc acolo unde Domnul lucrează. Îi mulțumim Domnului din toată inima pentru frații noștri din România. A trebuit să-mi aduc aminte că acum cincizeci de ani am făcut prima călătorie în România ca să vestesc Cuvântul Domnului. În anii 1966-1967 am predicat și pretutindeni am avut uși deschise.

Apoi, și astăzi le dorim binecuvântarea lui Dumnezeu din toată inima tuturor aceluia care traduc. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă pentru frații care și-au dedicat viețile lor Domnului și care dau mai departe ceea ce Dumnezeu ne-a încredințat.

Dragi frați și surori, noi putem striga cu voce tare în prezența lui Dumnezeu: astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri. Ceea ce pe mine mă mai mișcă este faptul că în traducerea germană, pe care eu o folosesc, noi nu citim cuvântul „Evanghelie”, ci „Mesajul mântuirii”. Mesajul mântuirii va fi vestit tuturor popoarelor și limbilor. Nu doar un Mesaj, o veste bună, ci Mesajul divin în legătură cu mântuirea lui Dumnezeu care ne-a fost dăruită în Domnul nostru Isus Hristos, prin har.

Mai putem face și această observație. Am fost foarte neplăcut impresionat că și în țările din Orientul Îndepărtat există diferite grupări. Apoi a trebuit să-mi aduc aminte că n-avem doar un mesaj al timpului de sfârșit, ci Mesajul divin în legătură cu mântuirea lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu. Ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei este punctul central al vestirii noastre. Nu este doar o

învățătură specială despre tunete sau diferitele învățături care sunt împrăștiate pretutindeni și care îți sfășie inima. Dar nu ne vom adânci prea mult în aceasta. Îi mulțumim Domnului că El a pus Cuvântul Său pe sfeșnic și ne-a adus înapoi la început. În ceea ce privește timpul în care ne aflăm acum, noi vedem prorocia biblică împlinindu-se pe întregul pământ: foamete, cutremure, catastrofe, se întâmplă în toate domeniile.

Dacă aruncăm o privire asupra Israelului și a Ierusalimului și citim în Zah. 2 observăm că Domnul îi va primi din nou în patria lor. Noi știm că au trecut șaptezeci de ani de la fondarea statului Israel: 1947-1948, apoi anul 1967 Războiul de Șase Zile, poporul împrăștiat între națiuni s-a întors înapoi în Israel. Și noi suntem în legătură cu Israelul. Doar cine binecuvântează Israelul poate fi binecuvântat de Dumnezeu. Cine blestemă Israelul acela va fi blestemat de Dumnezeu – așa este scris în Gen. 12.

Dar din Zaharia citim că Domnul va primi înapoi pe poporul Său acolo de unde aparțin ei. Zah. 2:12: *„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul”*. Pe teritoriul sfânt, pe teritoriul pe care El l-a ales, în orașul pe care El l-a ales.

Ne gândim apoi la Ps. 137, în legătură cu poporul Israel, atunci când acesta era captiv în robia babiloniană. Ps. 137:1: *„Pe malurile râurilor Babilonului ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion”*. De fapt aceasta trebuie s-o trăiești, să te transpui în situația de atunci a poporului Israel. Să fii scos afară din țara făgăduită, din curtea și din casa ta, să fii dus în robie, să fii înjosit și batjocorit la maximum și apoi să-ți aduci aminte de Sion, să-ți aduci aminte de țara făgăduită, să-ți aduci aminte de făgăduințele lui Dumnezeu, de Templul Său și de tot ceea ce El le-a dăruit. Și apoi să fii batjocorit și înjosit în robia babiloniană.

Apoi Ps. 137:2: *„În sălciile din ținutul acela ne atârnaserăm arfele”*. Nu mai aveau niciun motiv să cânte cu alăuta. Ei erau în robie, batjocoriți, înjosiți și își atârnaseră instrumentele în sălcii. Vers. 3: *„Căci acolo, biruitorii noștri ne cereau cântări și asupritorii noștri*

ne cereau bucurie...”. Ei erau bătuți, batjocoriți, maltratați și apoi batjocoritorii le-au cerut: „bucurați-vă și cântați”. Ei cântaseră multă vreme, dar acum ei erau prizonieri în robie, batjocoriți, iar asupritorii lor le cereau să cânte: „*Cântați-ne câteva din cântările Sionului!*”. Apoi răspunsul lor a fost: „*Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?*” (vers. 4). Vers. 5: „*Dacă te voi uita, Ierusalime, să-și uite dreapta mea destoinicia ei!*”. Îi mulțumim Dumnezeuului atotputernic. Pe lângă aceasta trebuie să citești Ezra 1, Ezra 3 și Ezra 5 ca să știi ce s-a petrecut atunci când poporul Israel a fost eliberat din robia babiloniană. În Ezra 1:3 este scris că ei s-au întors la Ierusalim. Apoi în Ezra 3:11 este scris că ei au găsit temelia templului, iar în Ezra 5:15 este scris că ei au pus din nou piatra unghiulară pe fundamentul străvechi, au rezidit casa lui Dumnezeu și slava lui Dumnezeu s-a coborât.

În acest context a trebuit să-mi aduc aminte de ceea ce s-a întâmplat din timpul Reformei încoace. Voi toți ați văzut-o și în noua scrisoare circulară. Îți este sfâșiată inima când vezi ceea ce este sculptat pe zidul bisericii principale din Wittenberg. Noi toți știm că iudeii a fost prizoniți, batjocoriți și înjosiți. Dar și astăzi, după mii de ani, să vezi un astfel de tablou sculptat, afișat public pe zidul bisericii! Ce credeți voi că se petrece în interiorul meu? Nu le-am pricinuit noi destule iudeilor? Nu suntem noi destul de vinovați? Iar acum primăria orașului a decis ca această sculptură să rămână. Cu siguranță voi ați văzut aceasta în scrisoarea circulară. Cu două sute de ani înaintea străpungerii Reformei, la punctul culminant al vremii, iudeii au fost prizoniți și acolo pe zidul bisericii se sculptează un tablou care portretează o scroafă cu iudei care sug la țâțele ei. Câtă durere este în legătură cu astfel de lucruri!

Apoi ne gândim la Cuvântul pe care tocmai l-am citit. Reformatorul a scris o broșură, dar poți să scrii despre robia babiloniană și totuși să rămâi în robie. De aceea noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că ne-a scos afară din tot balamucul și din toate rătăcirile religioase. Și pentru că tocmai m-am întors din Orientul Îndepărtat, am văzut din nou că nu sunt doar diferite religii mondiale: budism, hinduism, jainism și tot ce mai este prin toată regiunea de

acolo, ci și în creștinătate sunt atâtea direcții de credință în care toți cântă și predică. Dar ei toți cântă și predică pe lângă Dumnezeu.

Cum să cântăm noi cântările spre cinstea Domnului pe un teritoriu babilonian, îmbrăcați cu o manta babiloniană? Dumnezeu ne-a dăruit har ca nu doar să reformăm, ci El a restituit, iar noi am fost aduși înapoi la original. De aceea suntem mulțumitori că Dumnezeu a trimis pe robul și prorocul Său, nu ca să facă o Reformă, nu ca să repare sau să dreagă ceva, ci să ne aducă înapoi la original, la temelia străveche. Aceasta trebuie s-o vestesc peste tot unde mă duc. Noi nu ne orientăm după deciziile sinoadelor care au fost hotărâte cândva, nu ne întoarcem la Niceea anului 325, nu ne întoarcem la Sinodul de la Calcedon în 381, nu ne întoarcem înapoi la Efes în 331!

Noi ne întoarcem la Ierusalim, suntem zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor după cum este scris în Ef. 2:20. Și de fiecare dată putem arăta că Domnul a dat însărcinarea directă: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dragi frați și surori, astăzi, această Scriptură, ceea ce a spus Domnul nostru, se împlinește în fața ochilor noștri. Mesajul mântuitor adevărat este vestit. Acest lucru mi-a devenit mare. Nu doar pe buze cu „mesaj”, „mesaj” și apoi spui ceea ce dorești tu să spui. Ci Mesajul divin mântuitor care ne aduce înapoi la obârșie, înapoi la Răscumpărătorul nostru: Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Pavel a scris că nouă ne-a fost încredințată slujba împăcării și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! (2 Cor. 5). Este cu adevărat necesar ca adevăratul mesaj al mântuirii să fie vestit pentru ca totul să se întoarcă înapoi la început.

Dacă este permis în acest loc, o spun cu smerenie și mulțumire. Marți m-a sunat fratele Tess din Berlin și mi-a amintit de trăirea avută pe 19 septembrie 1976 la Edmonton. Dragi frați și surori, viu este Domnul că nimeni nu-și poate da trăiri de la Dumnezeu. Ele vin prin suveranitatea divină. Niciun om nu poate influența așa ceva. Acea zi din istoria vieții mele s-a revărsat și fixat ca și toate celelalte

însărcinări pe care Domnul mi le-a dat. Dimineața acelei duminici n-o voi uita niciodată. Sâmbăta Don Bablitz a venit la mine și am vorbit de ceea ce făcea Dumnezeu pe pământ în acel timp. În acea vreme vizitasem deja 80 de țări în care am vestit Cuvântul lui Dumnezeu. El mi-a spus: „Frate Frank, slujba ta este o slujbă mondială. Nu trebuia să fie scrisă undeva în Biblie așa cum este cu slujba fratelui Branham pe care o putem găsi în Biblie?”. Eu pur și simplu am respins ceea ce spunea el, și i-am spus: „Liniștește-te, încetează cu așa ceva!”. Aceasta a fost sâmbătă între orele 10 și 11 înainte de amiază. Apoi duminică dimineața, între orele 6³⁰ și 7⁰⁰ eram îmbrăcat și tocmai mă întinsesem să-mi iau Biblia ca să citesc din ea, și așa cum auziți voi vocea mea au răsunat cuvintele: „Robul meu, Eu te-am chemat conform Mat. 24:45-47 ca să împarți hrana”. A fost însărcinarea divină pe care Domnul mi-a dat-o în 19 septembrie 1976. În 3 decembrie 1962 fratele Branham mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”. Voi toți cunoașteți această mărturie și lucrurile pe care Domnul le-a spus în decursul anilor. Și de fiecare dată noi putem da aceste mărturii, că Domnul a dăruit har și ultimul mesaj, ca mesaj divin al mântuirii, este purtat în toate popoarele și limbile, ca o ultimă chemare înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Permiteți-mi acum să spun ce înseamnă har pentru mine, pentru noi. Nu pe un pământ străin, nu într-o robie babiloniană. Ci să fii scos afară, să te întorci înapoi la Ierusalim, la început. La fel cum poporul Israel s-a întors din robia babiloniană înapoi la Ierusalim, la locul unde fusese construit templul; ei au găsit temelie originală, au dat deoparte toate dărâmurile și au rezidit totul. Ca și atunci, la fel în timpul nostru, Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta. Totul a fost dărâmat, toate învățăturile biblice au fost desființate. Voi știți, deciziile diferitelor sinoade au împânzit lumea. Dar noi, ca Biserică a Dumnezeului Celui viu, suntem stâlpul și temelie adevărului, așa cum a scris-o Pavel lui Timotei: nicio răstălmăcire, nicio minciună nu-și are obârșia în adevăr. Adevărul este de la început adevăr și va rămâne adevăr pentru totdeauna.

Și acest lucru trebuie să-l vestim peste tot unde mergem. Că Dumnezeu este Unul singur. Nu sunt trei veșnici, nu sunt trei

atotputernici. Ci este un Singur Dumnezeu veșnic. Și acest lucru mi-a devenit din nou mare. Dacă citim în Evanghelia după Ioan, cap. 6, unde este scris cum S-a prezentat Domnul Însuși. Când El vorbește ca Domn, atunci El spune: „*căci M-am coborât din cer*”. El nu spune aceasta ca Fiu, ci El o spune ca Domn. El a fost Domnul în cer, deja din Vechiul Testament El era Domn. Dar ca Fiu a fost născut, a devenit om. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru. Dacă voi ați ști cât de scumpă îmi este această taină și cât de prețios îmi este Cuvântul! Când El vorbește ca Fiu spune: „*Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine*” (Ioan 8:16). Cu adevărat trebuie să ai descoperirea prin Duhul lui Dumnezeu, ca să înțelegi exact contextul. Trinitarii spun: „Ah, El a spus: «Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine»”. Înainte ca El să poată fi trimis pe pământ trebuia să fie născut pe acest pământ, iar la vârsta de 30 de ani Și-a început slujba, așa cum este scris în Luca 3.

Frați și surori, eu nu știu cum vă merge vouă când mă gândesc și vorbesc despre dumnezeire și despre introducerea în taina dumnezeirii! Mă gândesc la iubitul nostru Domn și Răscumpărător și văd cum se derulează planul lui Dumnezeu anunțat în Vechiul Testament, iar apoi în Noul Testament l-a împlinit. „*Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Ioan 14:6). Tatăl S-a descoperit doar în Fiul. Și aici este important să vezi de ce este scris „Tatăl” și nu „Dumnezeu”. Pentru că relația Tată-Fiu a trebuit să fie făcută. Fiindcă în Fiul lui Dumnezeu noi am fost aduși înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, planul de mântuire al Dumnezeului nostru este puternic și prin har ne este descoperit și îl putem vedea în legăturile corespunzătoare. În toate adunările eu am vorbit despre dumnezeire, despre botez, despre evenimentele timpului de sfârșit, despre teme biblice actuale pentru ca toți aceia care au auzit Cuvântul Domnului să fie informați. Și așa cum am citit și auzit în Cuvântul de introducere, cine are o ureche acela să audă ce are de spus Bisericilor Duhul. Dar cine a dăruit ascultare Domnului? Domnul nostru a spus: „*Ei au urechi și n-auz, au ochi și nu văd*”. Apoi El S-a întors spre ucenicii Săi și le-a spus: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” (Mat. 13:16).

Dragi frați și surori, de aceea fericirile au o valoare inestimabilă. Cine citește cele nouă fericiri din predica de pe munte și se adâncește în acestea, vede că acolo este scris: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” (Mat. 5:8). Cântăreții au accentuat aceasta, că Domnul ne-a dăruit inimi curate, prin har. Pur și simplu să fim eliberați de orice îndoială, de toate lucrurile care ne împiedică și să fim dedicați Domnului în credința deplină, neprihăniți prin Sângele Mielului. Și așa cum a spus fratele Branham, neprihănirea înseamnă ca și cum n-am fi păcătuit niciodată, nimic nu ne mai poate fi socotit. Credința ne conduce spre biruință, iar biruința lui Dumnezeu va fi descoperită în viețile noastre a celor ce credem. Chiar dacă uneori ajungem în necazuri și strigăm: „Doamne, cum să mai continui?”. Mai ales frații care mă întreabă: „Frate Frank, ce facem mai departe?”. De fiecare trebuie să dau același răspuns: „Întrebați-L pe Domnul. Întrebați pe Domnul fiindcă El știe continuarea pentru că El Își va desăvârși lucrarea în ai Săi”. Așa cum am citit în Cuvântul de introducere, este important să nu spunem: „Sunt bogat. Acum am totul, nu-mi lipsește nimic, știu totul”. Ci cu cât Dumnezeu ne dăruiește mai mult, cu atât suntem mai înfometați și Dumnezeu are mai mult pentru noi. Așa cum cântă poetul de cântare: „Mai mult, mai mult de la Domnul eu vreau”. Noi toți tânjim să fie descoperit că Domnul este cu noi, că păcătoșii sunt mântuiți, bolnavii sunt vindecați și cei legați sunt eliberați. Ca Domnul să-Și poată confirma Cuvântul Său scump și prețios așa cum s-a întâmplat în slujba fratelui Branham, în slujba lui Pavel și, câteodată, s-a întâmplat și în slujba noastră, prin har. Noi dorim ca prezența lui Dumnezeu, confirmarea Cuvântului să aibe loc pentru ca Domnul să poată boteza cu Duh Sfânt și cu foc, ca să poată avea loc o învioreare în Biserica Dumnezeului Celui viu. Pentru ca nu doar să vorbim de taine. Noi suntem mulțumitori. Dacă există vreun om mai mulțumitor pe fața pământului atunci eu sunt acela. Sunt mulțumitor.

Citim în Efeseni 1 și noi ne putem regăsi acolo și putem spune că Dumnezeu S-a îngrijit. Efes. 1:9: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale*”. Aici spunem „Amin”. „*El a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l*

aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor...". Dumnezeu are un plan de mântuire pe care El l-a hotărât, îl împlinește și ne aduce înapoi în Cuvânt, iar noi putem crede din toată inima și din tot sufletul că El veghează asupra Cuvântului Său și împlinește ceea ce a făgăduit pentru acest timp.

Apoi citim Efes. 1:10: *„ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ”*.

Așadar în Domnul nostru Isus Hristos este locul de descoperire al Dumnezeului nostru pe pământ. Dumnezeu a venit la noi în Isus Hristos. Iar noi doar în Isus Hristos putem veni la Dumnezeu. În El avem răscumpărarea, prin Sângele Lui.

Vers. 11: *„În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale”*. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru!

Așa cum la prima venire a lui Hristos, tot ce a fost prezis mai dinainte s-a și împlinit, la fel în timpul nostru se împlinește tot ce a fost prezis, anunțat și făgăduit, după planul și hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale. La vremea potrivită, când timpul a sosit, El împlinește totul. Iar noi putem spune că timpul a sosit, Scriptura se împlinește în fața ochilor noștri. Cum am spus, când am auzit vreodată de atâtea cutremure, foamete, catastrofe naturale, inundații? Când am văzut și auzit de atâtea știri despre uragane ca în ultimele săptămâni? Dar Domnul nostru ne-a spus atunci: *„Când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, ridicați-vă capetele căci izbăvirea voastră se apropie”*. Noi vedem împlinirea prorociei biblice, îndeosebi cu Israelul. O spunem de fiecare dată: Dumnezeu a ales Ierusalimul. Cântăreții au cântat despre Împărăția lui Dumnezeu. Dacă apoi mergem la Apoc. 11:15, vedem că după slujba celor doi martori, va fi proclamată Împărăția. Când templul va fi zidit și măsurat și apoi slujba celor doi proroci va fi încheiată și cei o sută patruzeci și patru de mii se vor aduna pe muntele Sionului și vor urma pe Miel, atunci va fi proclamată Împărăția. Voi cunoașteți acest verset din Apoc. pe care, poate, ar trebui să-l citim. Aici este o rânduială divină în toate, fie

că este vorba de răpire, fie că e vorba de judecata de apoi de la sfârșitul împărăției de o mie de ani. Tot ceea ce se întâmplă și se va întâmpla este încadrat în timp în mod divin.

În Apoc. 11:15 este scris: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor»”.

Dragi frați și surori, noi prin har putem vedea ordinea divină și toate evenimentele care se vor întâmpla în timpul nostru. Fratele Branham a amintit de 55 de ori Apoc. 10:7. Este minunat că tot ceea ce a descoperit Dumnezeu și a încredințat prorocilor și apostolilor Săi ajunge la încheiere, la desăvârșire. Apoi putem citi ceea ce se va întâmpla după aceea. Când Îngerul al șaptelea va suna în trâmbiță, atunci taina lui Dumnezeu va ajunge la încheiere, așa cum a vestit El. O mai spunem o dată, scumpi frați și surori, sper că mă puteți înțelege. De fiecare dată sunt copleșit când citesc Cuvântul lui Dumnezeu și pot observa ce și unde aparține, văd contextul, legăturile, iau ceea ce a vestit fratele Branham, o introduc în Biblie și o încadrez. Nu o despart și nu fac învățături separate, ci o iau și o încadrez în Biblie. Aceasta este diferența dintre o slujbă profetică și o slujbă de învățător. Un profet poate spune ceva. Aceasta au făcut-o toți prorocii, dar apoi apostolii au luat ce au spus prorocii și au încadrat-o în Biblie în locul în care a aparținut.

Pe lângă aceasta citim scumpele cuvinte din Efes. 3:2: „Dacă cel puțin ați auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi”. Slujba este pentru Biserică. Slujba nu este pentru tine personal. Dumnezeu a pus cele cinci slujbe în Biserică pentru ca sfinții să fie pregătiți, să-L creadă pe Domnul, să se încreadă în El și să trăiască ceea ce a făgăduit El.

Apoi vers. 3: „Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte”.

Cum ți-a fost vestit ție? Cum mi-a fost vestit mie? Cum a ajuns această cunoștință la tine și la mine? Ți-ai scuturat-o din mâneca ta? Ai citit-o tu în Biblie și ai văzut-o? Nu! Ci prin descoperire. Totul ne-a

fost dăruit prin har. Pavel nu și-a însușit de la el însuși ceva, ci el l-a dat cinstea lui Dumnezeu. Unde aș fi fost eu? Unde am fi fost noi dacă Dumnezeu n-ar fi trimis pe prorocul Său și n-am fi primit introducerea în planul de mântuire al Dumnezeului nostru? Noi n-am fi știut ce s-a petrecut cu adevărat în Grădina Edenului și n-am fi cunoscut toate aceste taine dacă Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe robul și prorocul Său. Dar acum vine punctul: noi nu-l vestim pe proroc, ci noi vestim Evanghelia veșnic valabilă a lui Dumnezeu, Evanghelia mântuirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Înapoi la Dumnezeu! Înapoi la Cuvânt! Nu să joci un dans în jurul prorocului, nu să faci un vițel de aur și să-i aduci jertfe, nu și iarăși nu! Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem toată mulțumirea.

Scumpi frați și surori, câți pot confirma că Dumnezeu ni S-a descoperit, că nu doar citim Biblia la nivel mintal? Ci cu adevărat putem spune: Doamne, Tu mi Te-ai descoperit. Doamne, Tu mi-ai descoperit Cuvântul Tău, mi-ai descoperit tot ce aparține de planul Tău de mântuire. Tu ne-ai descoperit și dăruit prin har tot ceea ce a fost ascuns înainte.

Efes. 3:4-5: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri...*”. Iar noi putem spune tot așa: ceea ce nu le-a fost făcut de cunoscut oamenilor în epocile trecute, Dumnezeu ne-a descoperit la timpul potrivit pentru că a fost hotărât pentru acest timp. De fiecare dată Dumnezeu descoperă ceea ce a fost hotărât pentru epoca respectivă, prin har. De fiecare dată Îi putem mulțumi din nou și-I dăm toată cinstea Domnului. Am putea citi mai departe.

Pavel a avut o însărcinare ca să le explice iudeilor de atunci că și neamurile au parte de ceea ce a dăruit Dumnezeu prin har. Fie în Is. 42 sau toate celelalte versete biblice, fie în Fapte 13:47 unde Pavel spune: „*Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului*”. Prin Avraam Dumnezeu a inclus toate neamurile în planul Său de mântuire când a spus: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem mulțumire pentru aceasta. El Își aduce la încheiere

lucrarea Lui de răscumpărare. Și acest lucru îl mai repetăm o dată. Este vorba de mesajul mântuirii. Nu doar mesaj și să tot repeți aceasta, ci mesajul divin în legătură cu făgăduințele pentru acest timp, în legătură cu voia lui Dumnezeu și doar prin acest Cuvânt putem fi sfințiți. Ioan 17:17: „*Sfințește-te prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Dumnezeu ne-a dăruit har: răscumpărarea prin Sângele Mielului, sfințirea prin baia de apă a Cuvântului Adevărului, până la pecetluirea cu Duhul Sfânt.

Dragi frați și surori, vă rog s-o acceptați și primiți mulțumitori. Ceea ce în epocile trecute a fost ascuns ne-a fost descoperit nouă acum, prin har, pentru că a fost hotărât pentru acest timp. Noi am pășit pe un teritoriu al descoperirii. Același Duh Sfânt care s-a odihnit peste proroci, care s-a odihnit peste apostoli, care s-a odihnit și se odihnește peste Biserică este prezent astăzi în acest loc, El ne vorbește și lucrează. Așa cum am citit din Apoc. 3, permiteți-mi s-o accentuez acum. Noi am auzit-o și am citit-o din Apoc. 3. Aici este ultimul mesaj adresat ultimei Biserici din ultima epocă în care noi am ajuns și trăim acum. Citesc doar ultimele versete.

Apoc. 3:20: „*Iată, Eu stau la ușă și bat*”. Domnul stă în fața ușii și bate. Fecioarele nechibzuite, care n-au deschis vor sta în fața unei uși închise. Dar cele înțelepte care acum aud bătaia în ușă deschid și Îi spun Domnului: „Bine ai venit!” și primesc ceea ce are Domnul de spus. Acolo unde în Biblie este scris cuvântul „Iată...! (Atenție maximă!)” trebuie să fim foarte atenți. Nu să citești pur și simplu mai departe, ci să te oprești. „*Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu...*”.

Scumpi frați și surori, fiecare să-și pună mâna pe inimă. Ai auzit doar vocea unui Pavel sau a unui frate Branham? Sau în urma propovăduirii Cuvântului ai auzit glasul Domnului? Am înțeles noi că Domnul ne vorbește în mod direct și că prin har trebuie să primim cu un respect deplin ceea ce are El să ne spună? Că nu este un frate Frank care are ceva de spus, ci că Domnul este Acela care ne vorbește prin Cuvântul Său.

Citim din nou întregul verset: „*Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu...*”. Noi am auzit glasul Lui, de aceea am deschis ușa. „*Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine*”.

Ce a spus Domnul nostru în Ioan 13? „*Am dorit mult să sărbătoresc această Cină cu voi*”. A fost dorința inimii Domnului nostru ca astăzi să împărtășească Cuvântul cu noi, să avem parte de hrana divină, așa cum am amintit înainte, de Mat. 24. Dați-vă seama cât de important este să împarți hrana Cuvântului lui Dumnezeu. Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Apoi: „*Depozitează hrana*”. După aceea: „*Așteaptă cu împărțirea hranei*”. Dragi frați și surori, prin însărcinarea lui Dumnezeu, în Numele Domnului nostru Isus Hristos, noi am dat mai departe hrana spirituală, Cuvântul lui Dumnezeu. Și cum este scris în Amos 8:11, că Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvintelor Lui. Nu răstălmăciri, nu explicații! Ci să auzim cuvintele Lui. O putem spune încă o dată, astăzi această Scriptură s-a împlinit pe întregul pământ: astăzi, de prima dată, în întreaga istorie a omenirii, Cuvântul lui Dumnezeu, Mesajul mântuirii, Evanghelia deplină a lui Isus Hristos este vestită tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor. Astăzi această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri: „*Iată vine Mirele! Pregătiți-vă să-L întâmpinați*”. Noi n-am auzit doar o chemare. Noi am primit hrana spirituală, Cuvântul descoperit.

Apoi făgăduința din Apoc. 3:21: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”.

Scaunul de domnie al lui Dumnezeu este în cer. Când El va judeca popoarele care se vor înfățișa înaintea Lui, atunci, conform Mat. 25, El Se va așeza pe scaunul Său de domnie și toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui. Ucenicilor le-a spus atunci: „*Veți șede pe douăsprezece scaune de domnie și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel*” (Mat. 19:28). Totul este așezat la locul potrivit, totul acolo unde se cuvine.

Apoi Apoc. 3:22: „Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul”.

Scumpi frați și surori, în concluzie spunem că în timpul nostru Domnul Dumnezeu nu doar ne-a scos pe deplin afară din robia babiloniană. Noi nu mai suntem pe un pământ străin, ci am fost aduși înapoi la original, a fost pusă o temelie, iar pe această temelie noi zidim din nou. Așa cum a făgăduit El, Domnul Își zidește Biserica Lui, a răscumpărat-o și El a putut spune: „Eu voi zidi Biserica Mea”. Astăzi noi să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima că ceea ce a fost ascuns în toate epocile trecute ne-a putut fi descoperit acum pentru că El a hotărât-o pentru timpul nostru. Acest lucru nu s-a putut petrece acum cinci sute de ani sau acum trei sute de ani. Acest lucru s-a putut întâmpla doar în timpul nostru. În toate secolele trecute au fost reformatori. În timpul nostru a fost trimis un proroc făgăduit pentru ca, prin Cuvântul profetic, noi să găsim calea înapoi la Dumnezeu. Nu răstălmăciri, nu explicații! Ci a fost propovăduit Cuvântul original, și prin har noi ne putem întoarce înapoi, ca să nu ne mai mișcăm pe un teritoriu străin, ci pe teritoriul divin, sfânt, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos este Piatra de temelie, și conform Zaharia 4, El este și Piatra de încheiere, care Își va aduce la desăvârșire lucrarea Lui. Câte lucruri am mai putea spune! Lăudat și cinstit să fie Dumnezeul nostru pentru tot ceea ce a făgăduit, a făcut și face pentru această perioadă de timp și pentru că El ne-a dăruit o parte directă la ceea ce face El în prezent pe întregul pământ. Atotputernicului Dumnezeu Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.

Ne ridicăm cu toții în picioare să-I mulțumim Domnului. Și în timp ce ne plecăm capetele pentru rugăciune, permiteți-mi să pun această întrebare, aici și pe întregul pământ, tuturor celor ce sunt conectați și ne urmăresc. Dacă este undeva o îndoială, dacă este ceva neclar undeva, Domnul Dumnezeu să dăruiască har acum, El să dăruiască descoperire acum, prin Duhul Sfânt. Credeți fiecare Cuvânt. Credința este o încredere neclintită în ceea ce a făgăduit Dumnezeu și El ne-o va dărui, prin har. Fiți mulțumitori că Domnul a călăuzit totul în felul acesta și l-a trimis pe robul și prorocul Său, la sfârșitul zilei harului, pentru ca să ne aducă ultimul mesaj, prin har. Înapoi la

Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la binecuvântările cerului. Fie ca toate familiile, toți copilașii, toți tinerii, oricine ați fi și oriunde v-ați afla, fie ca toți să fie mișcați și atinși de Cuvânt, toți să-și țină urechea deschisă, toți să asculte ceea ce spune acum bisericilor, Duhul.

Să repetăm și acest lucru încă o dată. Cu o mare dragoste, astăzi, Domnul bate la ușa inimii noastre și ne roagă ca să-I deschidem. Cine aude glasul Lui atunci când El bate la ușa inimii, să deschidă inima. Noi vrem să ne deschidem inima, să acceptăm și să primim ceea ce El are să ne spună și să ne dăruiască, prin har. Și aceia care mai au greutăți cu firea lor, cu persoana lor și cu alții, vă rog veniți astăzi la Domnul. Atunci El a strigat: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați*”. Veniți cu toții! Voi tinerilor, oricine am fi, haideți acum la Domnul, dedicați-vă viața Lui. Se va fi meritat pentru veșnicie să fi ascultat acum de glasul Domnului.

Și acest lucru îl mai spunem o dată. Nu doar un mesaj cu teme oarecare. Ci să acceptăm și primim prin credință mesajul divin, Evanghelia veșnic valabilă a lui Isus Hristos, care conține toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin har. Și toți aceia care încă n-au siguranța că au primit iertarea păcatelor, vă rog frumos s-o acceptați și s-o primiți astăzi. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Iar noi avem voie să vestim împăcarea și iertarea prin Sângele Mielului. Și toți aceia care o cred pot s-o trăiască prin har. Noi venim la El cu toate slăbiciunile, necazurile și bolile noastre. Dumnezeu să-i binecuvânteze din bogăția harului Său pe toți aceia care nu pot fi astăzi în acest loc din diferite motive, fie vârstă sau indiferent ce ar fi.

În timp ce ne ținem capetele plecate în rugăciune, vă rog ridicați mâinile cei care doriți să fiți incluși în rugăciune. Mulțumesc! Mulțumesc! Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu atunci ai strigat: „*Veniți la Mine!*”. Iubite Domn, noi nu venim la un predicator. Noi venim la Tine, la Răscumpărătorul nostru, Tu care ai luat asupra Ta vina și bolile noastre. Iubite Domn, noi venim la Tine și primim tot

ceea ce ne-ai dăruit prin har: iertarea deplină, neprihănirea deplină prin credința în lucrarea isprăvită pe crucea Golgotei, eliberarea totală de sub toată puterea Satanei. Iubite Domn, Tu ai zdrobit capul Șarpelui și ne-ai dăruit biruința. Noi Îți mulțumim pentru aceasta. Tu i-ai tămăduit pe toți bolnavii, pentru că așa este scris: „Prin rănilor Tale suntem vindecați”.

Iubite Domn, astăzi Îți mulțumim din toată inima că putem trăi acum și că tot ceea ce Tu ai hotărât pentru această cea mai importantă perioadă de timp din istoria omenirii Tu ne-ai descoperit-o nouă. Tu l-ai trimis pe prorocul Tău, ne-ai lăsat mesajul divin, iar noi îl purtăm pe întregul pământ. Fie ca toate popoarele și toate limbile, toți frații și toate surorile de pe întregul pământ, de pe toate continentele, toți să fie binecuvântați acum, în Numele Domnului. Ei să creadă așa cum zice Scriptura și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Fie ca toți de pe întregul pământ să ne deschidem inimile. Și astăzi Domnul a bătut la ușa inimii noastre. Astăzi noi am auzit glasul Lui, ne-am deschis inimile și primim ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har.

Iubite Domn, toți care și-au ridicat mâinile, toți care au venit în rugăciune înaintea Feței Tale, Îți mulțumim că noi putem lua cu noi acasă ceea ce Tu ne-ai făgăduit. Tu ai dat făgăduințe și le-ai și împlinit și putem lua acasă lucrurile pentru care noi Te-am rugat astăzi. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima că în ultima scrisoare adresată Bisericii, Tu ai dat și ai scris cea mai mare făgăduință: „*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie*” (Apoc. 3:21). Iubite Domn, Îți mulțumim că Tu ai purtat pe cap coroana cu spini pentru ca noi să căpătăm cununa vieții. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru tot ce ai făcut pentru noi și faci și acum prin har și pentru ceea ce s-a întâmplat în ultima călătorie misionară, pe întregul pământ și în România. Îți mulțumim din toată inima pentru ziua de astăzi, pentru această adunare, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.